

СПРАВА «МУТЬЄВА ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF MUTYEVA AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 77217/17 та 4 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 18 липня 2024 року

У цій справі заявники зазнали тілесних ушкоджень внаслідок дорожньо-транспортних пригод або родичі заявників померли за різних обставин, які потребували проведення розслідування. Кримінальні провадження неодноразово закривали та відновлювали, повертали справи на додаткове розслідування внаслідок невжиття слідчими необхідних заходів. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржились за пунктом 1 статті 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), на непроведення ефективного розслідування смерті чи дорожньо-транспортних пригод, які становили загрозу життю, до яких не були причетні представники держави. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд наголосив, що не кожне розслідування обов'язково має бути успішним або дійти висновку, який збігається з викладом подій скаржника, проте воно має бути здатним привести до встановлення фактів справи, а якщо твердження виявляться правдивими – до встановлення та покарання винних осіб. Європейський суд зазначив, що у цій справі розслідування характеризувалися різними недоліками, які підірвали здатність органів досудового розслідування встановити обставини смерті родичів заявників чи обставини дорожньо-транспортних пригод, які становили загрозу життю, а також відповідальних осіб, якщо такі були. Посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд дійшов висновку, що проведені у цих справах розслідування не відповідали критерію ефективності, та констатував порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує заяви прийнятними;
3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 2 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування смерті чи дорожньо-транспортних пригод, які становили загрозу життю, до яких не були причетні представники держави;
4. Постановляє, що: (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток

(simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

5. Відхиляє решту вимог заявника (у заяві № 13261/18) щодо справедливої сатисфакції.